

KILENCEDIK ÉS TIZEDIK PARANCSOLAT

IX. Felebarátod házastársát ne kívánd!

X. Mások tulajdonát ne kívánd!

„Ne kívánd felebarátod házát, ne kívánd felebarátod feleségét, sem szolgáját, sem szolgálólányát, sem szarvasmarháját, sem szamarát, sem más egyebet, ami az övé. (Kiv 20,17)

Már a korábbi parancsolatok tárgyalásánál láthattuk, hogy a Szentírás nemcsak elkövetett, cselekedeti bűnökről beszél, hanem olyanokról is, amelyek belső világunkban, gondolatainkban, akaratunkban történnek meg. (Pl. haragtartás, kiengesztelatlenség). Nemcsak arra szólít fel Isten, hogy ne tegyük, hanem arra is, hogy ne kívánjuk. Menjünk mélyebbre – ne ragadjunk meg a felszínen.

1. Legmélyebben nyúl ez a parancs az emberi szívbe

Minden cselekedetünk mögött, a belsőben feszülő rugó: a kívánság
Isten a bűnös kívánságtól is képes megszabadítani

- Jézus: „*Nélkülem semmit sem tehettek!*” Ha tehát engedjük Istent, hogy megszabadítson a bűn rabszolgaságából – oda is eljuttat hogy kiveszi a bűnös kívánságot. Megváltozik bennünk az, hogy mi motivál – indíték!

Kevesebb bűnt követünk el mint amennyit kívánunk, de Isten mélyre nyúl és azt mondja: Ne kívánd! Legyünk igényesek önmagunkkal szemben, akarjunk eljutni oda, hogy nemcsak nem tesszük meg, de nem is kívánjuk a bűnt. Sőt tanuljunk meg örülni annak ami a másoknak megvan – sőt jussunk el oda, hogy segítünk neki megkapni (még a saját rovásunkra is).

A halál anatómiája:

Jak. 1, 14-15. Kívánság, bűn, halál

A kívánsággal kezdődik a lejtő – legkönnyebb itt kinyírni a dolgot.

Kívánság gyökere: összehasonlítás – irigység

- o mindig a magunk mínuszait vetjük össze mások plusszaival
  - o ebből jön a keserűség
- } Nagyon gonosz, mert megakadályozza bennünk a hálaadást, amely megelégedést hoz azzal, amink van!

Megelégedés ≠ Igénytelenség! Látom miye van a másoknak, de azt is észreveszem amim nekem van – hála

3 kategória:

- megkíván valmit – megszerszi bármi áron
- küzd, harcol – kívánja, de tudja, hogy nem egyezik Isten akaratával – keserves küzdelem (Pál, római levél)
- eljut oda, hogy nem kívánja azt ami tisztátalan, gonosz, Istentől idegen vagy a másiké
- vannak olyan dolgok, amik régebben kísértést jelentettek, harcolni kellett – de ma már nem. Isten elvette a kívánságot.
Pl. volt alkoholisták, akik nem kívánják többé az italt

Létezik ilyen szabadítás. Ne érijük be azzal, hogy küzdünk és néha győzünk – engedjük, hogy Isten kivegye szívünkéből a kívánságot is!

2. Ez a parancs mutat a legmesszebbre is

Első parancs: „*Én az Úr vagyok a te Istened...*” - magasabb, spirituális

Utolsó parancs: ökö, szamar emlegetése... - hétköznapi

Hogy kerül a kettő egy lapra?

Bármilyen szép és ünnepélyes a hitvallásunk (teológiánk) – csak annyi értéke és hitele van amennyi belőle a mindennapokban megvalósul. – Mondhatunk szép nagyokat, ha az „ökö-ügyekben” nem Ő az Úr és nem látszik meg, hogy Ő az Istenünk – mit ér az?

Állandó kísértés: farizeusi hozzáállás –kívülről befelé elgondolt Istentisztelet

Bizonyos előírások, szertartások betartása Isten előtt kedvessé tesz...
szemétdomb!

Jézus: belülről kifelé ható szentség – a szív tisztasága előbbrevaló. Isten közelsége járja át az embert és ez látszódjon meg a mindennapjain. Engedjük, hogy belülről formáljon át az Úr és ez látszódjon meg minden dolgunkon. Így nem kell erőlködnünk, hogy Isten gyermekének látszódjunk – eleve sugárzik rólunk az Ő dicsősége.

Milyen ósdi szóhasználat – ökö, szamar. De akkoriban ezzel írták le milyen tehetős egy ember – ma ezek helyére írhatnánk: lakás, ház, kocsi, munkahely...

Ne kívánd a kocsiját, mert lehet, hogy keményen megdolgozott érte, vagy mert tisztátalan úton szerezte...

Messzire mutat Isten Igéje – ne akadjunk meg a felszínen. Istentiszteletünk ne merüljön ki szép hitvallásokban, szertartásokban, éneklésekben – hanem mutakozzon meg az „ökö-ügyekben” és a másik feleségéhez való viszonyulásunkban!

A szép szöveg nem lehet életünk tartalma – kevés, mint sok ember életének „mellékelt ábrája” is mutatja.

Sokszor nagyon sok időbe telik míg a legfelsőbb szinten született törvényeket a legkisebb falvakban fogatosítják. Vajon Isten törvényei eljutottak-e már a hétköznapijainkba?

3. Ez a parancs emel a legmagasabbra

1. Megtanít hálát adni!!

Csak az nem kívánja a másét, aki örömmel tud hálát adni azért ami az övé! Valami akkor igazán az enyém, ha kimondom: Köszönöm szépen Uram! Akkor tudatosodik, hogy ezt Istentől kaptam és bár nem kellett volna odaadnia, mégis megtette – milyen jó nekem – köszönöm!

A hálaadásban válik világossá, hogy miye van az embernek.

Aki szívből hálát tud adni az Úrnak – az felszabadul arra, hogy

- o Ne kívánja a másét és
- o Hogy észrevegye ne csak azt amije nincs, hanem azt is amivel Isten már megajándékozta.

Bónusz: a szüntelen hálaadás megőriz a telhetetlenségtől!

2. Ez a parancs arra buzdít, hogy kívánjad viszont azt, ami a tied! (nemiség – a feleségedet!)

Kívánd, hogy Isten ígéretei teljesedjenek, valósággá váljanak az életedben. Azt amit Isten megígért, azért szabad erőszakosan imádkozunk. Számos dolgot megígért a földi életünkre vonatkozólag és a másik oldallal kapcsolatban is! Tudjuk mik ezek az ígérek? Ezeket kérjük Rajta számon, ezeket kívánjuk és ne a felebarátunkét!

Ő jobban tudja mi való nekünk, mitől lesz igazán gazdag az életünk – Biztos, hogy nem attól amit a felebarátunknak adott – hanem attól amit nekünk készített! Ezeket vegyük át szépen, hálaadással mint a zsoltáros mondja: áldásodra kész vagyok!

Így emel ki minket Isten a kicsinyesség görcséből, hogy a mások által megszerzett javakat kívánjuk! Ne kívánd, amit Isten nem neked akar ajándékozni – úgyse tudnál mit kezdeni vele.

3. Ez a parancs önmagunk fölé emel, és felhívja a figyelmet a felebarátra. Szeresd felebarátodat mint önmagadat.

Pál apostol szerint a **mohóság** (földi javak iránti mértéktelen vágy), a **kapzsiság** (gazdagság és hatalom iránti szenvedély) és az **irigység** (mások javai fölött érzett szomorúság, megszerzésük iránti vágy) tulajdonképpen **bálványimádás**. (Kol 3,5) Az ilyenek pedig „nincs része Isten országában”. A lényeg az, hogy az irigy, kapzsi, mohó ember életének középpontjában nem Isten megdicsőítése áll, hanem a szerzés, birtoklás – bármi áron. „**Ahol a szíved, ott a kincsed is!**” (Mt 6,21)

„Boldogok, a lélekben szegények” – mondja Jézus (Mt 5,3), mert csak egyetlen valódi vágyuk, kívánságuk, gazdagságuk van: Isten. Őhöz kötıdnek és csak őrá vágyakoznak feltétel nélkül: LÁTNI AKAROM ISTENT! „Az, aki látja Istent, minden jót megkapott, amit csak el lehet képzelni!” (Szt.Ágoston)

MIT TEGYÜNK HÁT HAMIS KÍVÁNSÁGAINKKAL SZEMBEN? Legjobb védekezés a támadás: **Telj el Szentlélekkel!** „Ha a Lélekkel megölıitek a test cselekedeteit, élni fogtok! Mert akiket Isten Lelke vezérel, azok Isten fiai! (Róm 8,13b-14) „Vegyétek fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, vagyis az Isten igéjét. Mindenkor esedeztetek a Lélekben, minden imádságban és könyörgésben, s öbenne virrasszatok teljes állhatatossággal, könyörögve az összes szentért.” (Ef 6,17-18)

Kérdések a lelkiismeretvizsgálathoz:

Eltűröm-e önmagamban a vágyakozást más ember házastársa iránt? – Eztűröm-e és táplálom-e önmagamban a parázna gondolatokat? – Bűnös vágyakozással nézek-e lányokra, asszonyokra? – Nézegetek-e szemérmetlen, pornográf újságokat, fotókat, hirdetéseket, filmeket? Elfordulok-e ha ilyesmit látok? – Él-e a szívemben irigység konkrét személyek tárgyai miatt, mások életszínvonalá miatt? – Van-e bennem fékezhetetlen vágy, szenvedély bizonyos anyagi dolgok megszerzésére? – Mértékletes vagyok-e evésben, ivásban, szórakozásban? – Időmet értelmes tevékenységre fordítom-e, vagy engedek a kényelmességnek, lustaságnak?